

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A villamos vasutak megdrágitása*

Forrás: .....

Népszava

Bp

(Hely)

1917. VII. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1917"

Személy

A villamos vasutak megdrágítása.

*

A fővárosi közgyűlése a közlekedési adót elfogadta, a tarifaeemelést megbuktatva

A szerdai közgyűlésen napirendre került a villamosközlekedés megdrágítása, amelyet a tanács kétféle módon iparkodott elérni: a közlekedési adó behozatalával és a menetdíjak fölemelésével. Mi mind a két módot elíteltük és elleneztük, különösen a másodikat. A közlekedési adónak és egyáltalában a közlekedés bármi címen való megdrágításának elvi ellenségei vagyunk. Adóztassák meg a nagy vagyont és a nagy jövedelmet, de ne a szegény emberek mindennapi szükségleteit. Ami a menetdíjak fölemelését illeti, erre vonatkozóan több ízben elmondtuk véleményünket: a drágítást mindenképen elítéljük, azt pedig, hogy ezzel a magánvállalatoknak ajándékozzanak milliókat, egyenesen a lakosság tudatos megkárosításának tekintjük.

A szerdai közgyűlés a súlyosabbik kérdésben — a menetdíjak megdrágítása dolgában — a mi álláspontunkra helyezkedett: az úgynevezett egységes tarifát névszerűen szavazásban egyhanguan elvetette. Ellenben elfogadta a közlekedési adót.

A kérdéshez elsőnek Szilágyi Károly bizottsági tag szólott. Megszavazza — úgy mond — a közlekedési adót, bár az is súlyos terhet jelent, mert hiszen fogyasztási adó jellegével bír. Két módosítást kíván azonban, hogy az adó csak a háború tartamára szóljon és hogy az egy szakasznál hosszabb utra szóló bérletiek

gyek az adózás alól mentesek legyenek. A tarifareviziót hátróztatlan ellenzi. A főváros pénzügyi egyensúlyának helyreállítása érdekében sok mindenféle adót megszavaztak, amit azonban a tarifarevizióval tetézni nem lehet. A revízióhoz csak akkor lehet nyulni, ha a viteldíjak olcsóbbá tételéről van szó. Ha elfogadják a viteldíjemelést, ezzel a Közuti vaspálya társaság jegyeinek 69.6%-át, a Városi villamosvasút jegyeinek pedig 84.5%-át részesítik az emelésben. A szakaszbeosztást megszüntetni egyenlő volna a lakosság érdekeinek elárulásával, s különben sem lehet a Közuti vaspálya társaságnak ezt az emelést megadni, mert e nélkül a társaságnál az igazgatóság tagjai nagyobb járandóságot kapnak, mint a vasut ezor alkalmazottja. Indítványozza, hogy a javaslatot adják vissza a tanácsnak, azzal, hogy figyelemmel a Közuti vaspályatársasággal kötött területhasználati szerződés 21. §-ára, tegyen előterjesztést a viteldíjak megfelelő rendezésére. A Városi villamosvasutnál azonban nem zárkózik el a díjak mérsékelt emelésétől.

Hasonló értelemben szölt a javaslathoz Szekuta Gyula, aki hevesen ellenezte a revíziót, továbbá dr. Peió Sándor, aki a demokraták nevében utasította vissza a tarifareviziót, de a közlekedési adóra vonatkozó javaslatot — „a kényszerhelyzetre való tekintettel” — elfogadta. Dr. Kassay Ferenc és dr. Kollár Lajos szintén erélyesen a revízió ellen foglalt állást, valamint Vértes Emil is. Csak egy védője akadt a tanácsai javaslatnak: dr. Komlós Agost ur, akit bizonyára a keresztényi irgalom szent érzése vezérelt; nem bírja elviselni, hogy a Közuti részvényesek csak 19 percent uzsorahasznót kapnak és Sándor Pál ur csak rongyos félmillióeskat vagy talán csak negyedmillióeskat keres a Közutinál.

A vita bezárása után a polgármester meg lehetős kellemetlen helyzetben volt. Láta,

hogy a tarifaeelésre vonatkozó javaslatával a tanács teljesen magára maradt, mert a városatyák a közvélemény nyomása alatt kénytelenek voltak a Sándor Péle, javára tervezett hadisarc ellen állást foglalni. A Népszava és a „Pesti Hírlap” agitációja keresztülhuzta a tanácsnak azt a számítását, hogy a nyár derekán tartott közgyűlésen mindent keresztül lehet vinni: a hangulat teljesen az egységes tarifa ellen fordult. Ebben a helyzetben a polgármester módokat keresett a szavazás kudarca-halasztására. Ezzel zajos jeleneteket provokált. Végül mégis szavazásra került a dolog. A közgyűlés — mint már fentebb említettük — a közlekedési adóra vonatkozó javaslatot egyhangúlag elfogadta, a tarifareviziót pedig — szintén névszerűen szavazásban — 72 leadott szavazattal egyhangúlag elvetette. (Ilyen fontos kérdésben 400 városatya közül csak 72 szavaz!)

Ilyen kudarc a polgármestert és vele a tisztelt tanácsot már régen nem érte. Csak az a különös, hogy az ilyen kudarcnak nincsenek komoly konzekvenciái... A szavazás azt bizonyította, hogy a polgármester és a tanács olyan dolgot akart erőszakolni, ami a közérdekkel ellenkezik és amelyre vonatkozóan még a városatyák között is alig van nézeteltérés. A budapesti városházán azonban az ilyen szavazást nem tekintik bizalmatlansági nyilatkozatnak.